

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2020 r.

Poz. 760

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ¹⁾

z dnia 22 kwietnia 2020 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnienia statku z wymagań w zakresie wyposażenia i konstrukcji
lub zastosowania środków równoważnych²⁾**

Na podstawie art. 86 ust. 3c ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 9 sierpnia 2016 r. w sprawie zwolnienia statku z wymagań w zakresie wyposażenia i konstrukcji lub zastosowania środków równoważnych (Dz. U. poz. 1319) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu rozporządzenia dodaje się odnośnik nr 2 w brzmieniu:

„²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 97/70/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającą zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej (Dz. Urz. WE L 34 z 09.02.1998, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 4, str. 3, Dz. Urz. WE L 83 z 27.03.1999, str. 48 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 4, str. 269, Dz. Urz. WE L 112 z 27.04.2002, str. 21 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 6, str. 233, Dz. Urz. WE L 324 z 29.11.2002, str. 53 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 173 oraz Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz. Urz. UE L 163 z 25.06.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 162 z 29.06.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2016, str. 51, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 117, Dz. Urz. UE L 315 z 30.11.2017, str. 40 oraz Dz. Urz. UE L 83 z 19.03.2020, str. 1).”;

2) w § 4 uchyla się ust. 2;

¹⁾ Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (Dz. U. poz. 2262).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 97/70/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającą zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej (Dz. Urz. WE L 34 z 09.02.1998, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 4, str. 3, Dz. Urz. WE L 83 z 27.03.1999, str. 48 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 4, str. 269, Dz. Urz. WE L 112 z 27.04.2002, str. 21 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 6, str. 233, Dz. Urz. WE L 324 z 29.11.2002, str. 53 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 173 oraz Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz. Urz. UE L 163 z 25.06.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 162 z 29.06.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2016, str. 51, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 117, Dz. Urz. UE L 315 z 30.11.2017, str. 40 oraz Dz. Urz. UE L 83 z 19.03.2020, str. 1).

3) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. 1. W przypadku statków objętych zakresem stosowania załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz. Urz. UE L 163 z 25.06.2009, str. 1, z późn. zm.³⁾) oraz załączników I, II i IV do dyrektywy Rady 97/70/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającej zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej (Dz. Urz. WE L 34 z 09.02.1998, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 4, str. 3, z późn. zm.):

- 1) zastosowanie środków równoważnych w zakresie wyposażenia i konstrukcji statku w stosunku do wymagań określonych przepisami wydanymi na podstawie art. 86 ust. 3 ustawy jest możliwe, pod warunkiem że zastosowane środki równoważne będą skuteczne przynajmniej w takim samym stopniu jak wyposażenie i konstrukcja statku określone w tych przepisach,
- 2) zwolnienie statku z obowiązku spełniania wymagań określonych przepisami wydanymi na podstawie art. 86 ust. 3 ustawy jest możliwe, pod warunkiem że zwolnienie będzie dotyczyć określonych warunków eksploatacyjnych statku, takich jak rejon żeglugi, niska znacząca wysokość fali, rozumiana jako średnia wysokość jednej trzeciej najwyższych wysokości fal obserwowanych na danym obszarze, ograniczony sezon eksploatacji, odbywanie podróży tylko w porze dziennej lub w odpowiednich warunkach pogodowych, ograniczony czas trwania podróży lub bliskość służb ratowniczych, oraz nie spowoduje ono obniżenia poziomu bezpieczeństwa statku

– na wniosek armatora statku, z zachowaniem procedury powiadomienia i uzyskania zgody Komisji Europejskiej określonej w § 6a.

2. Wszystkie przyjęte środki równoważne lub zwolnienia są jednakowo stosowane do wszystkich statków o takiej samej konstrukcji i o takich samych parametrach, jak statki, o których mowa w ust. 1, eksploatowanych w takich samych określonych warunkach.

3. Przyjęte zwolnienia mają zastosowanie tak długo, jak długo statek jest eksploatowany w określonych warunkach.”;

4) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. 1. W przypadkach, o których mowa w § 4a ust. 1, na podstawie wniosku armatora statku o zastosowanie środków równoważnych w zakresie wyposażenia i konstrukcji statku w stosunku do wymagań określonych przepisami wydanymi na podstawie art. 86 ust. 3 ustawy lub zwolnienie statku z obowiązku spełniania tych wymagań, właściwy dyrektor urzędu morskigo sporządza i kieruje do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej wniosek o wystąpienie do Komisji Europejskiej o zgodę na zastosowanie środków równoważnych lub zwolnienia, wraz z dokumentacją potwierdzającą spełnianie warunków określonych w § 4a ust. 1.

2. Armator statku oraz uznana organizacja sprawująca nadzór techniczny nad statkiem są obowiązani do dostarczenia właściwemu dyrektorowi urzędu morskigo dokumentacji, o której mowa w ust. 1, na jego żądanie.

3. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki morskiej stwierdzi, że wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest uzasadniony, powiadamia Komisję Europejską o planowanym przyjęciu środków równoważnych lub zwolnień, dołączając do tego powiadomienia szczegółowe informacje pozwalające potwierdzić, że możliwe będzie zachowanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa statku, a następnie:

- 1) w przypadku uzyskania zgody Komisji Europejskiej na zastosowanie określonych środków równoważnych lub zwolnień, powiadamia o ich przyjęciu Komisję Europejską oraz pozostałe państwa członkowskie, przy czym w odniesieniu do statków objętych zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich – za pośrednictwem bazy danych ustanowionej przez Komisję Europejską;
- 2) w przypadku nieuzyskania zgody Komisji Europejskiej na zastosowanie określonych środków równoważnych lub zwolnień, modyfikuje je lub odstępuje od ich przyjęcia.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej: *M. Gróbarczyk*

³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 162 z 29.06.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2016, str. 51, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 117, Dz. Urz. UE L 315 z 30.11.2017, str. 40 oraz Dz. Urz. UE L 83 z 19.03.2020, str. 1.

⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 83 z 27.03.1999, str. 48 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 4, str. 269, Dz. Urz. WE L 112 z 27.04.2002, str. 21 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 6, str. 233, Dz. Urz. WE L 324 z 29.11.2002, str. 53 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 173 oraz Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109.